

Son yirmi güne doğru ilerlerken kendimde bir *benden atlasın da* psikolojisi farkediyorum, dün kendini helikopter sanan klimanın akıbetini soran birine açıkça *zaten bir ay kaldı* dedim.

Demek ki böyle bir yer, insan ister istemez bu kalıba giriyor.

Düşündüm, acaba gelen-kurmay-başkanı da aynısını düşünmüş müdür, bundan öncekinde açıkça hissediliyordu, adam neredeyse koşarak bırakıp kaçacaktı, bu ağlayarak gitmiş ama herhalde sıkıntısındandır. Asimetrik felan ya durumlar, *psikolocük durum* olmuş, annannemin tabiriyle.

Neden kötü ve verimsiz bir organizasyon olduğunu ve neden *bir savaşı* otuz senedir kazanamadıklarını gösteren sorumluluk alırsan başın o kadar az ağrır, ve nasılsa görevin çapı ve süresi sınırlı, nasılsa *atlayacak*, yeterince beklersem veya bulursam işi yıkacak birini...